

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 28 Aralık 2020
Sayı : 1555

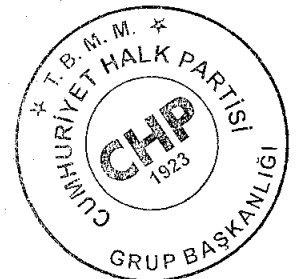
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

4857 sayılı İş Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 25.12.2020

Av. Mahmut PANAL
İstanbul Milletvekili

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI	
Takım Komisyon	Tarım, Orman ve Köylere
Esas Komisyon	Sağlık, Aile, Gelişim ve Sosyal İşler
Tarih :	04 Ocak 2021
Esas No: 2/3320	

TBMM
KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
30 Aralık 2020
Numara:

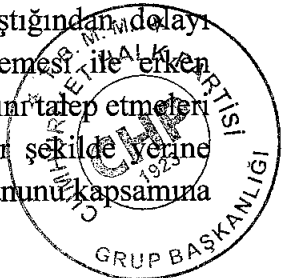
TBMM
GENEL EVRAK
30 Aralık 2020
No. 760410
EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Günümüzde hukukun üstünlüğü gelişme gösterirken hak arayışı kapsamı da günden güne ilerlemektedir. Ülkemiz, bir hukuk devletidir. Vatandaşlarımıza hak arama hürriyeti Anayasamız ile tanınmıştır. İş hukuku ise bireyler arasındaki iş ilişkisini düzenlemektedir. İş hukukundan bahsedilebilmesi için işveren ile işi yapan arasında bir hizmet sözleşmesi bulunması gerekir. Ülkemizde iş hukukunun gelişimi ise cumhuriyetten sonra olmuştur. Bütün iş yerlerinin, işverenleri ile işveren vekillerine ve işçilerine faaliyet konularına bakılmaksızın uygulanmak üzere 22.05.2003 tarihinde 4857 sayılı İş Kanunu kabul edilmiştir. Ancak bu Kanunun 4. Maddesi ile de bu kanun kapsamı dışında kalan iş ve iş ilişkileri belirtilmiştir.

Öncelikle konuya ilişkin olarak 4857 sayılı İş Kanunu'nun "İstisnalar" başlığı altındaki madde 4/1-b: "50'den az işçi çalıştırılan (50 dâhil) tarım ve orman işlerinin yapıldığı işyerlerinde veya işletmelerinde." hükmüne havidir. İlgili yasal düzenleme ile 50'den az işçi çalıştıran tarım ve orman işlerinin yapıldığı iş yeri ve işletme sahibi işverenler kanun kapsamı dışında tutulurken madde devamında ayırık durumlara da yer verilmiştir. Her ne kadar istisnadan ayırık tutulan durumlara yer verilmiş olsa da işbu durum hak kayıplarının önüne geçilmesi için tam anlamıyla yeterli olmamıştır. Büyük ölçekli iş yeri veya işletmelerde çalışan kişiler ile daha küçük ölçekli iş yeri veya işletmelerde çalışanlar arasında eşitsizliğe ve ayrımcılığa neden olmaktadır.

Ülkemizde tarım işçiliği yaparak hayatlarını idame ettirmeye çalışan birçok vatandaşımız bulunmaktadır. Tarımın sürekli ve yaygın olmadığı bölgelerden çeşitli tarım ürünlerinin üretiminde çalışmak için tarımsal faaliyetlerin yoğun olduğu bölgelere doğru tarım işçiliği maksadıyla bir işgücü hareketliliği bulunmaktadır. Gerek yaşadıkları bölgede tarım işçiliği yapan gerek mevsimlik olarak çalışan tarım işçileri için yaşam çok zor şartlarda devam etmektedir. Özellikle mevsimlik tarım işçisi olan aileler, çalışma yerlerine giderken çocuklarını da götürmektedir. Yaşı oldukça küçük olan çocuklar da aile ekonomisine katkı sağlamak için yaşlarına uygun olmayan tarımsal işlerde çalışmaktadır. Ayrıca derme çatma çadır ya da barınaklarda kalmak zorunda kalan tarım işçileri içme veya kullanma suyundan mahrum bir şekilde yaşamak zorunda kalmaktadır. Sağlıksız koşullarda yaşayan tarım işçilerinin çalıştıkları iş yeri veya işletmelerin denetlenmiyor olması ve daha küçük ölçekli işyeri veya işletmelerin 4857 sayılı İş Kanunu kapsamına dâhil edilmemesi hak kayıplarına neden olmaktadır. Ülkemiz sosyal hukuk devletidir ve devletimiz toplumsal dengeyi sağlayarak güçsüz kişileri güçlüler karşısında korumakla yükümlüdür. T.C. Anayasası 50. Maddesi: "Kimse, yaşına, cinsiyetine ve gücüne uymayan işlerde çalıştırılmaz. Küçükler ve kadınlar ile bedenî ve ruhî yetersizliği olanlar çalışma şartları bakımından özel olarak korunurlar." hükmüne havidir. İş bu madde ile kişinin yaşına, cinsiyetine ve gücüne uymayan işlerde çalıştırılmayacağı, küçükler ve kadınlar ile bedenî ve ruhî yetersizliği olanların çalışma şartları bakımından özel olarak korunacağını düzenlenmiş, dinlenmek de çalışanlara hak olarak tanınmıştır. Birçok tarım işçisi uzun süreler ağır işlerde çalıştığından dolayı bedensel zarar görmektedir ve görmüş olduğu zararın hastalıkları tetiklemesi ile erken yaşlarda vefat etmektedir. Tüm bu sebeplerden dolayı tarım işçilerinin haklarını talep etmeleri ve koruyabilmeleri için işverenlerin ise yükümlülüklerini yerine doğru bir şekilde yerine getirilebilmesi için iş yeri ya da işletmenin büyüklüğüne bakılmaksızın İş Kanunu kapsamına dâhil edilmesi gerekmektedir.

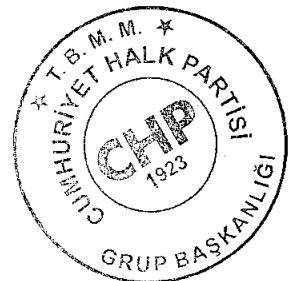

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 - Madde ile tarım veya orman işlerinin yapıldığı iş yeri veya işletmelerde çalışan sayısına bakılmaksızın kanun kapsamına dâhil edilerek tarım işçilerinin yaşadıkları ve yaşayacakları hak kayıplarının önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 2 - Yürürlük maddesidir.

MADDE 3 - Yürütme maddesidir.

**4857 SAYILI İŞ KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN
TEKLİFİ**

MADDE 1- 22.05.2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu'nun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının b bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 - Bu Kanun yayımlandığı tarihte yürürlüğe girer.

MADDE 3 - Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

